

Sygn. akt V CZ 42/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Komunikacyjno-Spedycyjnego T. Sp. z o.o. w T.

przeciwko "V. L. P." Sp. z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 października 2013 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 kwietnia 2013 r.

oddala zażalenie; przyznaje r.pr. M. F. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) podwyższoną o należny podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2013 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia złożony przez powoda Przedsiębiorstwo Komunikacyjno-Spedycyjne T. spółka z o.o. z siedzibą w T.

W zażaleniu powód zażądał uchylenia tego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. strona może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, jeśli uchybiła mu bez swojej winy. Brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności jaką można wymagać od podmiotu należycie dbającego o swoje interesy.

Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że już z treści wniosku o przywrócenie terminu wynika, iż jest on niezasadny. Pismo to jest opatrzone datą „2012.03.14”, w uzasadnieniu żalący wskazuje, że „w dniu wczorajszym” nie zdołał nadać pisma w urzędzie pocztowym. Tymczasem ostatnim dniem do złożenia wniosku był 12 marca 2013 r. Żalący nie powołuje się na inne miarodajne dowody pozwalające przyjąć, że wniosek zostałby złożony w terminie. Również samo błędne podanie roku w którym zostało sporządzone pismo nie może prowadzić do przyjęcia, że żalący pomylił się na swoją niekorzyść co do daty dziennej.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

